

— velvoittaa komission vastaamaan omista oikeudenkäyntikulusta ja korvaamaan valittajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kohtuullisen päätöksentekoaajan ylittäminen

i. Seuraamusmenettelyn vanhentuminen

Valittaja katsoo, että riidanalainen päätös tehtiin sen jälkeen, kun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95⁽¹⁾ 3 artiklassa seuraamusmenettelyn vanhentumiselle asetettu neljän vuoden määräaika oli päättynyt. Vaikka seuraamusmenettelyn vanhentuminen olisikin mahdollisesti keskeytynyt, kaksinkertaisen seuraamusmenettelyn vanhentumisajan pituinen aika ylittyi valittajan mukaan ilman, että mainitun asetuksen 3 artiklan 1 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettua päätöstä olisi tehty. Koska seuraamusten määräämistä koskeva oikeus oli vanhentunut, riidanalainen päätös on valittajan mukaan lainvastainen ja täytäntöönpanokelvoton.

ii. Oikeusvarmuuden periaatteen loukkaaminen

Valittajan mukaan se, että komissio antoi kuluja yli 20 vuotta väitettyjen väärinkäytösten ja riidanalaisen päätöksen tekemisen välillä, merkitsee oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamista. Kyseisen Euroopan unionin oikeusjärjestyksen keskeisen periaatteen mukaan kaikilla on oikeus saada asiansa käsitellyiksi unionin toimielimissä kohtuullisessa ajassa.

iii. Puolustautumisoikeuksien loukkaaminen

Valittajan mukaan sen puolustautumisoikeuksia loukattiin, koska kun otetaan huomioon väitettyjen väärinkäytösten ja riidanalaisen päätöksen tekemisen välillä kulunut yli 20 vuoden aika, valittajalta vietiin oikeus esittää huomautuksensa kohtuullisessa ajassa eli silloin, kun sillä vielä oli käytössään asiakirjoja, joilla olisi ollut mahdollista perustella komission tukikelvottomina pitämät kustannukset.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18.12.1995 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 2988/95 (EYVL L 312, s. 1)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Raad van State (Alankomaat) on esittänyt 5.7.2013 — M. G. ja N. R. v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Asia C-383/13)

(2013/C 260/62)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Raad van State

Pääasian asianosaiset

Valittajat: M. G. ja N. R.

Vastapuoli: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Seuraako siitä, että kansallinen hallintoviranomainen on loukannut yleistä puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaatetta, joka ilmaistaan myös Euroopan unionin perusoikeuskirjan⁽¹⁾ 41 artiklan 2 kohdassa, tehdessään jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi 16.12.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/115/EY⁽²⁾ 15 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun jatkamispäätöksen, ehdottomasti ja kaikissa tapauksissa, että säilöönotto on kumottava?
- 2) Salliiko tämä yleinen puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaate intressivertailun, jonka yhteydessä otetaan huomioon kyseisen periaatteen loukkauksen vakavuuden ja tällöin loukattujen ulkomaalaisen etujen lisäksi myös säilöönnoton jatkamiseen liittyvät jäsenvaltion edut?

⁽¹⁾ EYVL 2000, C 364, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 348, s. 98.

Kanne 5.7.2013 — Euroopan komissio v. Kyproksen tasavalta

(Asia C-386/13)

(2013/C 260/63)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P.Hetsch, K. Herrmann ja M. Patakia)

Vastaaja: Kyproksen tasavalta

Vaatimukset

— On todettava, että Kyproksen tasavalta ei ole noudattanut uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä sekä direktiivien 2001/77/EY⁽¹⁾ ja 2003/30/EY⁽²⁾ muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta annetun Euroopan direktiivin 2009/28/EY⁽³⁾ 27 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kaikkia kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja toissijaisesti koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle.